

Fenomenalnost razpoloženja in Nerazpoložnost. Razpoloženje (Gestimmtheit, Attunement, **настроение**) ima neko svojo *Temeljnost*, ki je najprej pomenska, potem pa še psihološka in nazadnje filozofska. Ta temeljnost nareja razpoloženje splošnejše, kot ga lahko utemeljita psihologija in filozofija. Jezikovni pomen târmina sega navadno dlje, saj upošteva še druge možne pomenske interpretacije. Temeljno razpoloženja upošteva tako (glej zgoraj) možnosti dispozicije, diverznost počutja in vplive nagonskega. *Razumevanje kot dispozicija v svoji razpoložljivosti za Fenomenalnost razpoloženja* se pokaže v *Razpoložljivosti duhá* kot odprtost, radovednost, izvirnost, raziskovalnost, strastnost, spoznavnost, osredotočenost, kritičnost, navdušenost, vedrost, naklonjenost, objektivnost in rezultativnost.

Nerazpoložljivost navaja na določeno nasprotje samega razpoloženja, na nerazpoloženje, ki je najprej inhibicija razpoložljivosti, in sicer kot depresija, praznina, bojazen, brezvoljnost, črnogledost, onesrečenost, žalostnost, pesimizem, brezdelnost, postopanje, malodušje, obupanost, izmikanje, zaprtost vase, omrtvičenost in neobčutljivost.

Fenomenologija cilja na *bit* razpoloženja, vendar je ta pomensko le nekakšna podbit Fenomenalnosti razpoloženja. Fenomenalnost se naslanja na informacijsko v vsej njegovi *pomenski* prepletenosti (miselni, čutni) v sistemu zavesti. Seveda pa prikazani primer ne izraža popolne fenomenalnosti, je le začetek neke globlje raziskave v domeni informacijsko-zavestnega, zadevajoč razpoloženje.